

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-230 d.d. 13 augustus 2012 (zie Tussenuitspraak 225 d.d. 5 maart 2012)
(mr. C. E. du Perron, voorzitter, H. Mik RA en J.C. Buiten, leden en mr. T.R.G. Leyh, secretaris)**

Samenvatting

In de tussenuitspraak heeft de Commissie geoordeeld dat er sprake is geweest van een overweging in de portefeuilles voor wat betreft niet-traditionele obligaties en voorts dat Aangeslotene Consument had mogen adviseren tot maximaal een kwart van het obligatiegedeelte van zijn portefeuilles voor die producten te kiezen. Verder heeft de Commissie de uitgangspunten benoemd aan de hand waarvan de voor vergoeding in aanmerking komende schade zich laat begroten. Na ontvangst van berekeningen en reacties daarop van partijen wijst de Commissie haar einduitspraak waarbij zij een eigen schuld correctie toepast.

I. Procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de tussenuitspraak van 5 maart 2012;
- de brief van 26 april 2012 van de advocaat van Aangeslotene; en
- de brief van 4 juni 2012 van de advocaat van Consument.

In vervolg op deze brieven heeft de secretaris aan partijen bericht dat de Commissie haar einduitspraak zal wijzen.

2. De verdere beoordeling

2.1 In de tussenuitspraak van 5 maart 2012 heeft de Commissie geoordeeld dat er sprake is geweest van een overweging in de portefeuilles wat betreft niet-traditionele obligaties en voorts dat Aangeslotene Consument had mogen adviseren tot maximaal een kwart van het obligatiegedeelte van zijn portefeuilles voor die producten te kiezen. Verder heeft de Commissie de uitgangspunten benoemd aan de hand waarvan de voor vergoeding in aanmerking komende schade zich laat begroten en Aangeslotene opgedragen een berekening te overleggen. Na ontvangst daarvan heeft de Commissie Consument in de gelegenheid gesteld op die berekening te reageren.

2.2 In de brief van 26 april 2012 heeft Aangeslotene het verlies van Consument begroot op € 48.832,64 in de privéportefeuille en op € 21.405,88 in de B.V. portefeuille. Daarbij heeft zij als momenten waarop voor het eerst van overweging in de portefeuilles sprake was 30 september 2004 (in privé) en 16 juni 2004 (in de B.V.) vermeld. Voorts heeft Aangeslotene in deze brief de Commissie verzocht bij het vaststellen van de hoogte van de schade rekening te houden met een eigen schuld component aan de zijde van Consument van ten minste 50%. Ter onderbouwing daarvan heeft zij verwezen naar eerdere processtukken en voorts aangevoerd dat Consument haars inziens niet wilde beleggen in

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Nederlandse Staatsleningen en Consument bovendien een ervaren belegger is en ook de Ombudsman Financiële Dienstverlening de facto uitging van een percentage van 50 voor eigen schuld.

2.3 In de brief van 4 juni 2012 heeft Consument vervolgens op deze berekening gereageerd en zowel de gehanteerde methodiek als ook de uitkomst betwist. Daarbij heeft hij gewezen op onjuistheid van de wijze waarop Aangeslotene de gemiddelde overweging heeft bepaald aangezien daarbij een onregelmatig en selectief aantal peilmomenten is gebruikt waardoor de overweging in het nadeel van Consument uit is gevallen. Voorts heeft hij gewezen op de bij de berekening gebruikte Nederlandse Staatsobligatie, die zijns inziens te kortlopend is, en op het feit dat voor een eigen schuld correctie geen plaats is. Consument heeft een gecorrigeerde berekening opgemaakt (gebruik makend van driemaandelijke peilmomenten en een Nederlandse Staatsobligatie met een looptijd van 30 jaar) en primair het verlies in de privéportefeuille begroot op € 76.226,83 en in de B.V. portefeuille op € 35.976,95. Subsidiar heeft Consument zijn verlies in de privéportefeuille begroot op € 69.120,66 en in de B.V. portefeuille op € 31.238,59 (daarbij gebruik makend van diezelfde driemaandelijke peilmomenten en een Nederlandse Staatsobligatie met een looptijd van 25 jaar).

2.4 De Commissie stelt allereerst vast dat partijen na haar tussenuitspraak er niet in geslaagd zijn onderling alsnog tot een vergelijk te komen, welke mogelijkheid zij in haar tussenuitspraak had opgenomen. Derhalve zal de Commissie in het navolgende het geschil beslechten door een einduitspraak in de vorm van een bindend advies.

2.5 In de brief van 26 april 2012 heeft Aangeslotene het moment waarop de overweging zich voor het eerst voor heeft gedaan gesteld op 30 september 2004 (in privé) en 16 juni 2004 (in de B.V.). Dit is door Consument niet betwist zodat dit is komen vast te staan. De in diezelfde brief vervatte berekening is door Consument naar het oordeel van de Commissie gemotiveerd en met recht betwist. Zo volgt de Commissie Consument in de voorgestelde correctie van de peilmomenten, omdat alleen door een berekening op de door hem voorgestane wijze sprake is van een op gelijke intervallen gebaseerd gemiddelde. Daarnaast deelt de Commissie de mening van Consument dat het meer voor de hand ligt onder een langlopende staatsobligatie zoals zij in haar tussenuitspraak heeft opgenomen een obligatie met een looptijd van 30 jaar te begrijpen dan de door Aangeslotene bij de berekening van de schade gebruikte obligatie met een looptijd van 10 jaar. Gelet op hetgeen aan haar overwegingen in de tussenuitspraak ten grondslag heeft gelegen, is de Commissie van oordeel dat in dit geval de obligatie die Consument voor zijn primaire schadeberekening heeft gebruikt de meest aannemelijke is. Dit leidt tot een totale schade van € 112.203,78, bestaande uit € 35.976,95 (B.V. portefeuille) en € 76.226,83 (privéportefeuille).

2.6 De Commissie is van oordeel dat er plaats is voor een correctie op grond van eigen schuld van Consument. Niettegenstaande zijn relatieve onbekendheid met de litigieuze producten, had Consument naar haar oordeel uit de hoogte van de te verkrijgen vergoedingen kunnen begrijpen dat dergelijke effecten tot de risicvollere beleggingen behoorden. Voorts acht de Commissie het een feit van algemene bekendheid dat een hoger rendement hand in hand gaat met een hoger risico. Alle omstandigheden van het geval in aanmerking nemende ziet de Commissie aanleiding 1/3^e deel van de schade voor rekening

KiFiD

Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

van Consument te laten. Naar het oordeel van de Commissie is Aangeslotene dan ook gehouden tot vergoeding van 2/3^e deel van het verlies, zoals hiervoor onder 2.5 vermeld.

2.7 Consument kan aanspraak maken op vergoeding van zijn advocaatkosten. Gelet op artikel 19.10 van het reglement (oud) zoekt de Commissie, wanneer zij aanleiding ziet tot vergoeding van advocaatkosten, aansluiting bij het Liquidatietarief Rechtbanken en Gerechtshoven. In dit geval stelt de Commissie de te vergoeden advocaatkosten vast op € 6.000.

3. Beslissing

De Commissie beslist als bindend advies dat Aangeslotene binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd aan Consument vergoedt:

- (a) een bedrag van € 74.803 en
- (b) het bedrag van € 50, betaald door Consument als eigen bijdrage aan de behandeling van dit geschil;
- (c) € 6.000. aan advocaatkosten van Consument.

Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.